

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010333
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6820010333.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému M. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ a iné Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. júna 2021, takto

rozhodol:

Obžalovaný: M. G.
U.. XX. XX. XXXX H. A., F. R. L.U. XXX/X, A.,

je vinný, že

od mesiaca november XXXX do XX.XX hod. dňa XX. XX. XXXX v A. z rôznych miestach, takmer každý deň, niekedy aj viackrát denne sledoval poškodenú G.. G. U., U.. XX. XX. XXXX, s ktorou má spoločné dieťa a to syna M. M., nar. XX. XX. XXXX, a to tým spôsobom, že jednak telefonátmi, tiež SMS správami, ako aj osobným kontaktom ju neustále kontroloval, kde sa nachádza, čo robí, s kým v danej chvíli je, na čo mu poškodená musela odpovedať, musela mu zasielať fotografiu miesta, kde sa práve v tej ktorej dobe nachádzala, veľakrát sa stávalo aj to, že ju na uvedenom mieste vyhľadal a vytýkal jej skutočnosť, že sa tam nachádza, zakazoval jej chodiť do práce, navštevoval ju za účelom kontroly na pracovisku ÚPSVaR v A.j, na ul. I.. H. XXXX/X, kde jej vykrikoval, že v práci mu je neverná, počas obedných prestávok a po ukončení jej pracovnej doby v čase po 15.00 hod. ju čakával pri budove ÚPSVaR v Revúcej, kde potom, ako vyšla z budovy, musela k nemu nasadnúť do jeho motorového vozidla, v ktorom na ňu vyvíjal nátlak, aby prestala chodiť do práce, následne, keď ona presadla do svojho motorového vozidla a išla domov, tak ju sledoval až po rodinný dom, v ktorom má poškodená trvalý pobyt, v súvislosti s výkonom jej zamestnania na ÚPSVaR v A. jej zakazoval viesť služobné motorové vozidlo, zakazoval jej zúčastňovať sa na rôznych vzdelávacích školeniach, zakazoval jej chodiť do práce mimo základný fond pracovnej doby s tým, že aj tak sa v práci len kurví, pri osobných stretnutiach ju neustále upodozrieval z nevery, ponižoval a vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím, vravel jej, že skončí, že ju už nepotrebuje, že ho nepočúva, že nerobí, čo on chce, čím týmto konaním u poškodenej G.. G. U. vyvolával strach, spôsoboval jej psychické utrpenie, ktoré sa snažila riešiť v priebehu novembra a decembra XXXX jednak návštevou psychologickéj ambulancie, a tiež odsťahovaním sa z okresu Revúca do niektorých z krízových centier pre týrané ženy, ktoré aj kontaktovala, čo však už nezrealizovala, konanie obžalovaného u poškodenej G.. G. U. spôsobilo adaptačnú poruchu na reaktívnom podklade,

t e d a

blízkej osobe spôsobil psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej psychické zdravie,

t ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovaného M. G., pretože trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/146/2019 zo dňa 13. 01. 2020, právoplatný dňa 29. 01. 2020 vo výmere 3 (troch) rokov s podmieneným odkladom a uložením skúšobnej doby v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 73 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné ambulantné psychiatrické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na súd obžalobu na obžalovaného M. G.Í. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a svedkov: G.. B. H., Y. I., G.. C. D., G.. G. Č., G.. G. G.M., G.. B. E., A. G., D. Š. K. L. N.. Na hlavnom pojednávaní boli vypočuté aj znalkyne, MUDr. Mária Martinove a MUDr. Jany Greškovej, znalkyň v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a znalkyňa PhDr. Zuzana Vozárová ako znalkyňa v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých. Svedkyňa poškodená G.. G. U. odmietla vypovedať a zároveň nedala súhlas na trestné stíhanie obžalovaného pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a/ Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať.

Svedkyňa G.. B. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je zamestnankyňou ÚPSVaR Revúca a poškodená pracuje na oddelení, na ktorom je svedkyňa vedúca. S p. Moravčíkom sa stretla celkovo asi 3krát. Raz prišiel za ňou v októbri roku 2019, že ako mohli zamestnať p. U.. Potom prišiel druhýkrát v októbri 2019, že nie je spokojný s tým, ako sa poškodená stará o ich syna, tak mu svedkyňa iba poradila, čo môže urobiť. Tretíkrát sa stretli v kancelári riaditeľky p. R., mali ísť okamžite prešetriť miesto bydliska poškodenej, pretože sa tam nachádzajú zbrane a žije tam jeho syn. Boli tam, dieťa bolo v škôlke, nič mu nehrozilo. Potom asi v novembri 2019 prišla poškodená za svedkyňou, ťahala si nohu, mala modrinu na krku a povedala jej, že musí ostať doma, že ju obžalovaný vylákal na „Strelnicu“ a toto jej urobil. Krívala na ľavú nohu, mala tam aj hrču a mala podliatinu na krku takú väčšiu a bola aj na chirurgii a podpísala reverz, lebo nechcela byť hospitalizovaná. Pýtala sa poškodenej, či jej môže nejako pomôcť a ona povedala, že nie, že ona si to vyrieši sama. Potom bolo to asi 16. 12. 2019, svedkyňa mala dovolenku a na druhý deň jej povedali kolegyne p. I. aj p. Č., že išli na šetrenie niekde v okrese A.. P. G. v ten deň išiel za p. R. a za p. E. a rozčuľoval sa tam, že prečo dali poškodenej šoférovať služobné auto, že ona to nemôže, ale poškodená je pracovne zaradená ako referent a spíňa všetko na šoférovanie služobného auta. Na to šetrenie išla p. U. s p. I. a obžalovaný poškodenej volal a ona už bola tak nervózna, že nevedela už ani šoférovať. Potom to začalo už vrcholiť, stále sa jej vyhrážal. Prišla jej povedať, že ona nemôže chodiť na služobky, že nemôže sedieť v kancelárii s p. G., lebo obžalovaný žiarli. Sú aj odfotené smsky, čo jej poškodená písala toho dňa 16.12.2019, že nemôže chodiť do roboty. Bývala v tom čase so svojou matkou a synom. Obžalovaný volával poškodenej, keď bol obed, že „kde si ty piča“, že už vyšli zamestnanci von z budovy, ale ona sedela až na štvrtom poschodí, tak to trvalo kým zišla. Stále jej vravela, že má takéto vyhrážky, a preto sa rozhodli, že idú podať trestné oznámenie, aby jej pomohli. Stalo sa, že poškodená sedela v kancelárii u p. Č. a volal vtedy poškodenej obžalovaný, že má ísť domov, ale nemohla ísť, lebo ešte nebol koniec pracovnej doby. A keď išla p. Č. domov, tak prešla popri kancelárii poškodenej a ona tam ešte bola a telefonovala a kričala, že „pod hore, zabi ma, nech už mám pokoj“. Obžalovaný svedkyňu volal asi týždeň pred Vianocami a pýtal sa jej, že kde je Miša a ona mu povedala, že má dovolenku a on jej povedal, že nech sa s ním nezahráva svedkyňa a ona mu povedala,

že ona nemusí vedieť, kde je jej podriadená v čase dovolenky. Svedkyňa a jej kolegyne sa aj báli chodiť von z budovy, keď mali službu dlhšie do 17.00, tak ich p. G. rozvážal domov. Obžalovaného ako klienta hodnotila ako neprijemného až agresívneho.

Poškodená pracuje na UPSVaR od decembra XXXX a od začiatku vždy mala nejaké problémy s obžalovaným, ktorý jej často telefonoval a kontroloval ju a časom sa to začalo veľmi stupňovať až kým neprišla taká zbitá s tou nohou. Odkedy bol poškodený vo väzbe tak je poškodená úplne iný človek, odvádza svoju prácu úplne inak a všimol si to každý. Mali predtým dojem, že musela obžalovaného poslúchať na slovo. Na viacdňové školenia nemohla chodiť kvôli obžalovanému, a tak svedkyňu požiadala, aby ju ani neposielala a chodila len na jednoduchové školenia, ktoré boli v rámci pracovnej doby. Raz bola za svedkyňou kolegyňa p. D.á, že by chcela ísť do inej kancelárie, lebo sedela s p. U. a obžalovaný jej stále vyvolával a ona sa nevedela sústrediť na prácu. Keď nastúpila poškodená na úrad, tak zo začiatku boli problémy, kým sa naučila robiť, lebo je to ťažká práca. V skúšobnej dobe aj zvažovali, že ju prepustia, ale potom jej dali šancu a ona sama prisľúbila, že keď jej to nepôjde odíde sama, ale potom sa do toho dostala, je ochotná a ostane aj dlhšie, keď treba. Problémy poškodenej s obžalovaným si svedkyňa všimla až od novembra 2019. Ohľadne ich spoločného dieťa neboli zistené žiadne náznaky, že by dieťa žilo v zlých podmienkach alebo by dieťa bolo nejako ohrozené ani zanedbané.

Svedkyňa Y. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným nemá žiadny vzťah a poškodená je jej kolegyňa v práci. Spomenula si na služobnú cestu s p. U. do Tornale, ona šoférovala, bolo to asi v polovici decembra 2019. Poškodená už hneď ráno, ako mali ísť, mala strach, lebo obžalovaný nechcel, aby išla, ale museli ísť súrne tam na šetrenie. Poškodená išla po auto do garáže a išla inou cestou ako zvyčajne, aby ju obžalovaný náhodou nevidel a dúfala, že sa vrátia do obeda, kedy príde pre ňu obžalovaný. O 11.55 hod. poškodená už sledovala čas a vedela, že jej bude zvoniť telefón. Volal jej, bola celá rozklepaná a zdvihla a nakoľko šoférovala musela dať hlasitý odposluch. Obžalovaný kričal, že ho ojebala, že aj tak išla na tú služobnú cestu a že či si ona myslí, že on je hlúpy a že vie, že išla inou cestou po auto. Potom sa išli najesť a poškodená sa tak triasla, že nevedela ani jesť. V G. M. jej zase volal, že kde je a povedal jej, že zariadi, aby jej zobrali vodičský preukaz a že pôjde aj za riaditeľkou. Potom poškodená prišla za ňou a dala jej kľúče od služobného auta, lebo ona musela ihneď odísť z práce, lebo jej to prikázal obžalovaný a už sa v ten deň nevrátila do práce. Ešte predtým raz ju zastupovala na súde, lebo ona mala dovolenku, poškodená ju odviezla zo súdu na úrad, lebo sa jej ponúkla a upozornila ju, že nás obžalovaný sleduje. Potom jej poškodená dňa 16.12.2019 posielala smsky, že rieši si krízové centrá a že sa bojí, že ju obžalovaný zabije. Poškodená sa jej sťažovala ohľadne obžalovaného, že na ňu žiarli, že ona nikde nemôže ísť, kým jej on nedovolí, preto nemohla chodiť ani na školenia, lebo on jej to nedovolil, žiarlil aj na p. G., ktorý sedel vedľa poškodenej v kancelárii. Hovorila jej poškodená, že obžalovaný jej aj v noci telefonuje, že vidí jeho auto v noci pred jej domom. Raz asi v novembri 2019 prišla do práce a krívala na nohu a mala modrinu na krku a povedali svedkyňi, že obžalovaný ju napadol v aute na „E.“. V jednej smske obžalovaný poškodenej napísal, že bude ju musieť zabiť, aby mal pokoj a vyhrážal sa jej že ju dá zabiť kamarátom a ona vedela, že on má peniaze, preto sa bála. Počas pracovnej doby jej často volal a keď nezdvihla mobil, tak volal na pevnú linku a raz sa musela aj svedkyňa ozvať a potvrdiť, že je s ňou v práci Tie telefonáty svedkyňu samozrejme rušili v práci a začali tak od roku 2019. Vídavala obžalovaného čakať pred úradom viackrát, čakával na obed a poobede, keď končila. Pred novembrom XXXX svedkyňa nebola svedkom toho, že by poškodenej obžalovaný nejako ublížil, ale na základe toho, čo sa udialo XX.XX.XXXX a na základe sms, ktoré mi poškodená poslala, tak sa rozhodli s Ing. H. a Ing. Č., že podajú trestné oznámenie a poškodená o tom ani nevedela a až následne je to povedali.

Svedkyňa G.. C. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná len z videnia a poškodená je jej kolegyňa, sedia spolu v jednej kancelárii odkedy poškodená pracuje na úrade od XX. XX. XXXX. Obžalovaný jej často telefonoval do práce od začiatku ako nastúpila a svedkyňi to vadilo pri práci, lebo keď nezdvihla raz, tak nasledovala séria zvonení. Mala sa uskutočniť nejaká bitky na Strelnici a vtedy sa stupňovali telefonáty. Povedali jej, že obžalovaný nechce, aby chodila do práce, že on jej nájde prácu z domu a potom jej dovolil chodiť do práce, ale musela striktno dodržiavať časy, keď išla na obed alebo koniec pracovnej doby, lebo keď minútu meškala už jej volal a obžalovaný ju čakával pred úradom v aute aj na obed aj na konci pracovnej doby. Odkedy bol obžalovaný vo väzbe je poškodená úplne iná žena, predtým bola taká roztržitá, nervózna. Poškodená jej povedala, že obžalovaný neskutočne žiarli na ňu, aj na kolegu G., že nemohla s ním ísť na šetrenie alebo že žiarlil aj na ich informatika p. Q.. Časté telefonáty boli odkedy nastúpila do práce, ale od toho decembra 2019 to bolo také intenzívnejšie.

Raz svedkyňa osobne komunikovala s obžalovaným, lebo bola dlhšie v práci, bolo asi 17.00 hod. a išla z práce a on čakal pred úradom v aute a rozprávali sa v novembri 2018, pričom jej povedal, že poškodenú sledoval, či naozaj išla na služobnú cestu. Tiež svedkyňa povedala, že žiarli na poškodenú a ukázal jej fotky z domu, kde žije poškodená, že tam bol bodrel. Volával jej do kancelárie denne, aj poškodenej povedala, že to nie je normálne, že už je z toho vyčerpaná a vadí jej to, ale poškodená to nevedela vyriešiť s obžalovaným. Keď obžalovaného zobrali do väzby, tak bola vystresovaná a začala navštevovať psychológa a psychiatriu a potom začala viesť iný život, chodila cvičiť, začala sa stretávať s kamarátkami, proste robila to, čo predtým nemohla. Predtým sa mohla stretávať s kamarátkami, ale iba v jeho prítomnosti. Keď mu nezdvihla mobil, tak volal na pevnú linku do práce, aj svedkyňa zdvihla pevnú linku a predstavil sa, bolo v novembri a decembri 2019 asi len trikrát. Boli spolu na Rodose, v Chorvátku a nejaké rodinné víkendy, k dieťaťu mal obžalovaný aj predtým dobrý vzťah, ale s poškodenou mal zlý vzťah po tom novembri 2019.

P. U. bola mojou klientkou predtým, keď som pracovala na Oddelení pomoci v hmotnej núdzi, mohlo to byť v období rokov 2011-2012 a ona poberala dávku v hmotnej núdzi. A keď som prišla na toto oddelenie sociálnej kurately, tak som mala jej spis ohľadne jej syna. Spis ohľadnej jej prvého syna som ja nemala ale viem, že syn bol zverený otcovi ale neviem za akých okolností.

Svedkyňa G.. G. Č. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným nie je v žiadnom vzťahu a poškodená je jej bývalá kolegyňa z UPSVaR a sedela vedľa v kancelárii, nie s poškodenou. Aj keď bola u nej v kancelárii a riešili pracovné záležitosti a volal jej obžalovaný, povedala jej, že má počkať, že musí mu zdvihnúť a povedať mu, že mu zavolá neskôr, lebo bude zle, tieto telefonáty ju dosť vykoľajili aj sa triasla. Jeden deň v piatok bolo za päť minút dve hodiny a volal jej obžalovaný, že prečo nie je dole, keď sú dve hodiny a ona mu povedala, že hneď príde, že niečo dorieši so svedkyňou. O 5 min. jej volal zase a ona sa rozplakala a triasla sa, že sa bojí, že čo zase bude a keď svedkyňa išla domov a prechádzala popri jej kancelárii, počula ju ako telefonuje a vraví, že nech ide hore, že nech ju zabije a nech si zoberie syna, že chce mať už pokoj. Potom sa riešilo u riaditeľky, že prečo jej dali služobné auto, keď ona podľa obžalovaného nemala vodičské oprávnenie a svedkyňa p. H., lebo mala dovolenku a poškodená vtedy odišla skôr z práce a svedkyňa videla ešte o 15.00 hod. poškodenú u obžalovaného ako sedeli v aute pred úradom. Potom v utorok neprišla do práce a poslala smsku, že si hľadá nejaké krízové centrum, lebo sa bojí už, tak na druhý deň sa tak všetci na úrade dohodli, že podajú to trestné oznámenie. Svedkyňa nejaký blízky vzťah s poškodenou nemala a keď sa to začalo stupňovať koncom roka XXXX, tak si začala vnímať, že sa niečo deje, predtým si nejako nevšimla, že by niečo nebolo v poriadku. Poškodená jej povedala, že majú problémy a svedkyňa aj počula tie telefonáty, lebo obžalovaný tak kričal do telefónu. V decembri 2019 bola dosť vystresovaná a nervózna, povedala jej, že musí robiť, čo on jej povie, ale po novom roku už bola taká kľudnejšia. Správanie obžalovaného malo určite vplyv na psychiku poškodenej, lebo jej povedala, že sa ho bojí a že sa jej vyhrážal, že ju zabije. To že podali trestné oznámenie, o tom ani nevedela. Nevedela prečo ona nepodala sama trestné oznámenie, kolegovia jej hovorili, že stoja za ňou a potom to už zachádzalo do krajností, keď sa aj im ako kolegom obžalovaný vyhrážal u riaditeľky, že ešte uvidia a nahrával si ich bez ich vedomia, tak museli už podať to trestné oznámenie. V minulosti poškodenú ako klientku úradu vnímala skôr negatívne, keďže bola problémová. Ja som ju ako klientku nemala ale viem o tom.

Svedok G.. G. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná z videnia a poškodená je jeho kolegyňa z práce. Vídaval obžalovaného pred úradom, keď išiel na obed alebo z práce a dvakrát sa s obžalovaným aj rozprával. Raz sa rozprávali na úrade a vyšli von, lebo išiel na služobnú cestu. Na úrade sedí vo vedľajšej kancelárii ako poškodená a p. D. sa mu sem tam posťažovala, že poškodená často telefonuje. Raz sa stalo, keď už bolo podané to trestné oznámenie, že odprevádzal kolegyne, lebo mali obavu, že ako zareaguje poškodený na to trestné podanie. Bol na šetrení u poškodenej s dvoma kolegyňami, dole mal malý izbu, kde spával a mal aj hračky a bolo tam dosť miestností, kde bol dosť veľký neporiadok, proste naprostred izby rozhádzané veci (oblečenie). Svedkovi bolo povedané na úrade, že obžalovaný asi žiarli na neho, ale on mal s poškodenou len pracovný vzťah a určite nebol žiadny podnet na to, aby na neho žiarlil.

Svedkyňa G.. B. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného stretla raz v rámci ambulancie ale stretnutie skončilo tak, že obžalovaný odišiel zo stretnutia ale nevie, čo bolo obsahom ich stretnutia. Poškodená bola u nej prvý krát XX. XX. XXXX a posledný krát XX. XX. XXXX a potom ešte XX. XX. XXXX. Dokopy bolo tých stretnutí približne 13. Na výsluchu vypovedala v takom zmysle, že jej to pripadá tak, že dosť zle prežívala poškodená, to čo sa dialo. Bola to taká akútna stresová situácia a reagovala

citlivo, veľmi ťažko prežívala konflikty. Strácala kontakt s ľuďmi, uzatvárala sa. Potom, keď tam došlo k tomu, že obžalovaný bol zadržaný, tak ona seba obviňovala, že sa to stalo. Ťažko prežívala konflikty a mala strach aj o dieťa, že ako to bude ďalej. V tom období strácala rovnováhu v tom, že ako bude žiť. S obžalovaným bola dosť ťažká komunikácia a v podstate odišiel urazený s tým, že zavrel za sebou dvere a ja som ešte rozprávala. Poškodená si ju vybrala ako psychologičku v rámci jej praxe psychologičky, ktorú praktizujem. Poškodená chodila k nej kvôli adaptačným poruchám. Od prvého stretnutia po posledné určite na nej videla pozitívnu zmenu, bola relatívne spokojnejšia.

Svedok L. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kúrenár, chodí k ním na pravidelné revízie. Poškodenú poznám len z videnia, nikdy sa s ňou nerozprával. Pozná ho bližšie, keďže už viac rokov chodí k nemu. Je to ústretový človek, vždy dodržal termín. Rozprával mu o svojom synovi a matke jeho syna. Hovoril mu stále to isté, že nevie pochopiť ako sa dostal do väzby, ako sa to zvrtilo v jeho neprospech. On to nepochopil, že kvôli čomu je stíhaný. Nespomínal mu problémy s partnerkou a synom. Vravel mu, že minulý rok, či kedy to boli spolu na dovolenke. A to mu príde také, že týraná žena ide s ním na dovolenku. Poškodená mu posielala aj inzeráty na domy, že chceli spolu kúpiť dom. Predtým ako bol vzatý do väzby mu žiadne problémy nespomínal. Viem čo je v spise lebo pracuje na Okresnej prokuratúre a evidujem došlú poštu.

Svedok A. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho brat a poškodená je v podstate jeho švagriná. Mali predtým dobré vzťahy ale momentálne je to na bode mrazu. Intenzívne spolu komunikovali aj keď bol brat vzatý do väzby lebo sa o neho zaujímala. Hneď, keď sa dalo s ním telefonovať, tak prišla k nemu do práce a volali s ním. Mrzelo ju, čo sa stalo. Nečakala, že to takto ďaleko zájde. Brat s poškodenou nikdy ani nežil v jednej domácnosti. Po prepustení brata z väzby sa poškodená chcela s ním hneď nakontaktovať. Bližšie problémy o ich vzťahu nevie, lebo ani ona ani on sa mu nikdy nesťažovali. Brat sa mu len sťažoval, že nemal taký kontakt so synom lebo nebývali spolu. Poškodená chodila za obžalovaným po prepustení z väzby. On bol v zlom psychickom stave a ona sa chodila informovať, že ako sa má, to viem od rodičov.

Svedok D. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát a poškodenú nepozná. Obžalovaný predtým nespomínal žiadne problémy až potom po prepustení z väzby. Po tom ako bol prepustený z väzby bol u neho na káve a prišla poškodená aj so synom. Nevie, kedy to presne bolo ale mal ešte náramok a on nemohol prísť k nemu. Vie, že chcela poškodená niečo robiť na záhrade ale problém bol v tom, že obžalovaného mama je veriaci a bola neďeľa. Jeho mama nebola doma a poškodená sa obžalovaného pýtala, či môže a on, že príde mama a nebude sa jej to páčiť ale normálne sa rozprávali. On obžalovanému poradil nech si dá nainštalovať kamery, aby sa chránil. Bolo to po tom, ako bol prepustený z väzby a ona k nemu chodila lebo mu ukazoval kamerové záznamy.

Z výsluchu svedkyne poškodenej G. G. U. z prípravného konania (videozáznam) vyplynulo, že vzťah sa zhoršil nástupom do práce, s čím obžalovaný nesúhlasil. V práci jej viac krát vyvolával a ak nedvíhala telefón tak jej posielal SMS správy. Následne mu musela posilať fotky miesta kde sa nachádza. Čakával ju pred úradom po práci, nie každý deň ale dosť často, ako aj počas obedňajšej prestávky. Vyčítal jej že je v práci dlhšie než ostatní a že to je kvôli tomu že tam niekoho má, pričom poškodená ostávala v práci dlhšie z dôvodu že do práce prichádzala pozdejšie než ostatní, nakoľko vozila syna do školy. Obžalovaný poškodenej nadával verbálne, že je špina a bola sa kurviť, pričom ju aj fyzicky napadol začiatkom novembra 2019, cestou na strelnicu kde sa mala stretnúť so známym. Tam ju bil v aute hlava nehlava, pričom po tom šla aj na pohotovosť a následne na chirurgiu. Svedkom tohto útoku nebol nikto. V poslednej dobe sa jej vyhrážal, že ju dá dole, že skončí, že ju už nepotrebuje ani ako matku jeho dieťaťa, že je nepoučiteľná a pod. Psychologičku pani E. navštívila po odporúčaní od kolegov v práci, aby vyhľadala pomoc.

Z výsluchu svedkyne L. T. (matky poškodenej) z prípravného konania bolo zistené, že poškodenú veľakrát upozorňovala na to, aby takto netrpela, ale ona zo strachu pred ním nechcela ho oznámiť polícii a vždy mu prítakávala, len aby dobre bolo aj kvôli synovi. Nikdy nežili v spoločnej domácnosti ani po tom, čo sa im narodil syn. Obžalovaný je človek, ktorý chce všetko a všetkých vlastniť a nad všetkým mať kontrolu, o všetkom vedieť. Zhoršilo sa to po tom ako nastúpila do práce. Vždy sa jej dcére vyhrážal že ju zlikviduje aj pred ňou. Stále ju ponižoval, kričal a nadával jej, vravel jej aká je neschopná v súvislosti so starostlivosťou o syna. Obžalovaný obťažuje telefonátmi nie len poškodenú ale aj ju, atakuje ju desiatky krát do dňa. Ak mu nemôže zdvihnúť telefón tak si ju nájde a kontroluje ju. Robí jej takto problémy na

pracovisku . Bola svedkom aj fyzického útoku kedy po slovnej hádke jej dal facku tak, že letela do dverí, pričom bola aj na ošetrení, a mala slabší otras mozgu a odtlačok ruky na tvári. Poškodená trpí už aj fyzicky nakoľko máva často bolesti hlavy a závrate zo stresu, niekedy celé dni neje. Je pravdou že im obžalovaný finančne pomáha.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa MUDr. Mária Martinove, znalkyňa v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá vypracovala posudok na svedkyňu poškodenú G.. U., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvám na záveroch vyšetrenia a u dotyčnej psychiatrickým vyšetrovaním nezistila žiadnu duševnú chorobu v tom pravom slova zmysle. Čo bolo zistené je určitá akcentácia osobnosti, taká senzitivita, také určité povahové rysy, ktoré má mnoho jedincov. Osobnosť je súhrnom charakterových daností, schopností riešiť rôzne komplikované situácie, zvládať postoj k životu, prijímanie výziev od života, a to nemožno označiť ako duševnú poruchu alebo chorobu, ale je to povaha človeka a to je nemenná a neovplyvniteľná pokiaľ nechce túto zmenu jedinec sám. Takže u dotyčnej sú také senzitivné črty v minulosti označované ako hysterické, taká neurotizácia osobnosti, a preto situáciu, ktorá vznikla medzi ňou a obžalovaným znáša senzitivne, precitlivene, a preto vznikol ten konflikt, ale nejedná sa o psychózu, je v realite, cíti sa poškodená, ukrižovaná. Vníma zhoršenú kvalitu prežívania, ale to je tou povahou, ale to nie je duševná choroba ani porucha.

Adaptačná porucha je stav, kedy sa človek pri zmene musí tú zmene prispôbiť, čiže adaptovať ale nie je to psychóza. Ona pod tlakom toho diania medzi ňou a obžalovaným sa potrebovala na tú situáciu adaptovať a v dôsledky toho vznikali tie stavy strachu a stresu. Pri svojej povahe nie je schopná takého stresy a záťaž zvládať. Otázka bola, či nemá aj postraumatickej poruchy, symptómy príznačné pre túto poruchu som u nej nenašla (poruchy spánku, desy atď). Mala skôr také typické hysterické spôsoby správania. Tam nie sú trvalé zmeny úzkostného charakteru ale je osoba, ktorá sa ťažko adaptuje a znáša zmenu, zle znáša frustráciu. V jej prípade sa vyskytlo, že sa liečila. Ľudia s trvalou poruchou sa uzavrujú, izolujú prejdú do depresii a podobných porúch. Poškodená v záujme svojej obrany a v rámci jej akčnosti vyhľadala psychologickú pomoc. Ale pomohlo jej to a zlepšila sa jej prežívanie, spracovávanie tejto frustrácie. Ona sama iniciovala to psychologické vyšetrenie. Ale neviem o tom, že by hľadala aj nejakú psychiatrickú liečbu. Jej stav si nevyžadoval žiadne liečenie ale aj sama povedala, že keď bude mať problém, tak sama kontaktuje psychológa. Prešiel už aj nejaký čas odvtedy ale nemyslím si, že to prešlo do nejakej psychózy v pravom slova zmysle. Väčšinu tých zážitkov prežívala na pracovisku, že sa ho bojí, že jej stále telefonuje, že čo môže od neho čakať ale na druhej strane jej neprekážalo, že im chodil opravovať niečo v dome, financoval, kupoval jej darčeky. Toto je také protichodné.

Znalkyňa PhDr. Zuzana Vozárová ako znalkyňa v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, vypracovala znalecký posudok na osobu poškodenej aj obžalovaného. Posudok na poškodenú, bol zameraný na rozbor osobnosti, zistenie rizikových črt vzhľadom k vyšetrovanému trestnému činu ako aj na jej svedeckú spôsobilosť a špecifickú vierohodnosť pri výpovedi čo sa týka prežitých udalostí a následkov udalostí na jej psychiku. Zo záverov vyplýva, že poškodená, resp. jej osobnosť je menej zrelá s histriónskou reaktivitou a neurotickými konfliktami, pre ktorú je typický vysoký podiel prežívania a vplyvu prežívania na vnímanie reality. Pod vplyvom emócií je ovplyvniteľná, jej racionalita a intelektová úroveň je funkčná v normálnych situáciách a ak sa dostane do frustrácie má sklon reagovať hystericky, emotívne, neracionálne. Labilita je impulzívna, má črty takej teatrality, čo jej ovplyvňuje aj reakcie a správanie. Vzťahová oblasť je menej vyspelá, pozícia matky a partnerky môže byť viac prehrávaná. Je tam plytkejšie prežívanie, nie také intenzívne ako je prežívané navonok. Má tendenciu nadmerne zosobňovať. Neboli u nej zistené také tie typické závislé črty. Skôr má naopak sklon vyjadriť a kontrolovať. Má sklon v takých vypätých momentoch vyhodnocovať tak čierno bielo. Príčiny problémov má sklon prenášať zodpovednosť na druhých a to je znak obetí týrania. Jej osobnosť je nezrelá, takže je aj rýchlejšie zraniteľná. Jej frustračná tolerancia je slabšia, rýchlo sa vyčerpá a nedokáže zvládnuť na tej jednoduchšej úrovni iba na tej hysterickej. Snažila som sa vyzdvihnúť také pozitívne črty, ktoré korešpondujú s vyšetrovaným trestným činom. Čo sa týka všeobecnej vierohodnosti je do istej miery znížená práve tým osobnostným pozadím, pretože tieto typy osobností majú sklon vnímať emotívne, pamäťové schopnosti sú priemerné, takže nie je problém s reprodukciou prežitých udalostí. Je osobnosť, ktorá má sklon k teatralite, k fantazijnému spracovaniu a preto je vierohodnosť znížená a to sa odráža aj na špecifickú vierohodnosť, ktorá je tiež oslabená. Čo sa týka následkov vyšetrovaných udalostí na jej psychiku, konanie obžalovaného narušovalo jej nezrelú duševnú stabilitu. Boli zistené symptómy reaktívneho stresového charakteru. V zmysle neurotizácie prežívania ale neboli zistené znaky, ktoré by sa mohli viazať k vyšetrovanému trestnému činu týrania ako je postraumatická stresová porucha. Nebola položená otázka na syndróm týranej osoby ale som to tam vsunula lebo nie

je to diagnóza ale je to súbor čŕt, ktoré sa vyvíjajú a prejavujú u človeka, ktorý by bol obeťou také systematické, cyklického týrania ale u nej to zistené nebolo. Bližšie to je popísané v ZP. Tieto zmeny prežívania boli reaktívne a stresujúce ale nemali trvalý charakter. V čase znaleckého vyšetrenia boli na ústupe. Ona to prežívala stresovo, so strachom ale situačne. Ten typický syndróm týranej osoby sa u nej nerozvinul. V takej situácii bola v strese, plakala ale zároveň sa rýchlo z toho dostala. Aj tu pred pojednávaním komunikovali spolu tak, že bolo vidno, že sa ho nebojí poškodená. Hlavné črty syndrómu týranej osoby nie je choroba je to súbor prejavov, ktoré sa rozvinú u človeka, ktorý je vystavený systematickému, cyklickému, opakovanému domácemu násiliu. Ja som vo svojom posudku aj vyčlenila jednu časť z toho dôvodu, že obžalovaný nežil s poškodenou v jednej domácnosti. U osoby, ktorá je týraná sa prejavujú zmeny na prežívaní, v postoji aj v myslení. Čo sa týka prežívania bývajú to úzkostné depresívne črty a príznaky postraumatickej stresovej poruchy. Čo sa týka postojov, myslenia a uvažovania tá osoba má tendenciu obviňovať seba, racionalizovať správanie tej druhej strane, rozvíja sa tam naučená bezmocnosť. Sú tam prejavy extrémnej láskavosti, vo všetkom mu vyhovieť len aby bol klud. Problémy s prejavmi hnevu. Taký postoj k tyranovi, že aj strach a vďačnosť zároveň. U poškodenej nebola zistená citová závislosť ale vracala sa k obžalovanému ale bolo to skôr také, že opraviť niečo, kúpiť niečo a toto by týraná osoba neurobila lebo týrané osoby sa vracajú k tyranovi z citových dôvodov.

Vyšetrenie obžalovaného bolo zamerané na rozbor jeho osobnosti a schopnosť špecificky zvládnuť záťaž vo vzťahu a dispozíciu na nejaké systematické ubližovanie inej osobe a v neposlednej rade aj jeho vierohodnosť. Schopnosť vnímania detailov je u neho nadmerne vyvinutá, vníma veľmi senzitívne a pospája si veci, ktoré reálne nemajú súvis. Je to osobnostná záležitosť. Je vzťahovačný. Pamäťové schopnosti sú na nadpriemernej úrovni, intelekt priemerný. Problém robí skôr taká socializácia intelektu tá schopnosť pochopenia sociálnych situácií. Je senzitívny, vzťahovačný a následne tak aj reaguje. Problém je v tom, že vníma tieto svoje vlastnosti ako egosymptóny, prirodzene a stojí si za tým, ako on to vidí a tak to aj reprodukuje. Čo sa týka jeho osobnosti je menej zrelá, nie je vyzretá. U neho nie je vyzretá regulácia hlučnej sféry a vzťahových potrieb. Emotivita je labilnejšia, ťažšie sa ovláda a pri vzťahovej frustrácii, ak sa cíti byť odmietnutý, má ako keby potrebu naplňovania lásky, tak vtedy môže dôjsť k zmenám správania. Jeho prežívanie je nezrelé a senzitívne a ak sa naviaže na nejaký objekt tak nie je schopný ho pustiť ak sa zmenia podmienky, ak ona ho odmietala, tak on ešte viac si vyžadoval tú vzťahovú väzbu. Vzťahová frustrácia smeruje k zmenám správania. Ak je odmietnutý tak tá frustrácia sa zintenzívňuje a môže prekročiť tie hranice. Toto správanie alebo konanie vychádzalo z rýchlo potláčanej citovej potreby. Čo sa týka jeho agresívnych rys. Hovorí sa, že aj človek, ktorý je mierumilovný môže zaútočiť ale ide o to, či to je pre toho človeka taká typická črta. U neho sa nejedná o anetickú, bezcitnú, účelovú agresivitu, ako ju nachádzame u typických tyranských osobách. Je v ňom tak v tej vzťahovej sfére tým pádom potláča dlhodobo a môže dôjsť v takej chvíli k výbuchom a čím je zlostnejší tým intenzívnejšie to je. Jeho frustračná tolerancia je teda slabá. Ak sa zvyšuje vnútorný tlak nie je schopný ustúpiť. Ide si len svoje a má pocit, že je obeť, odmietnutý a potom reaguje afektívne. Obžalovaný duševne chorý nie je. Tieto akcentované osobnosti vnímajú veľmi zúžene a v tom momente, keď sú pod tlakom tak konajú tak, že sú presvedčení, že to čo konajú je správne. Tam tá korekcia je možná ale pri intenzívnej psychoterapii. On bol presvedčení o tom, že koná správne ale pod vplyvom frustrácie išiel do nátlaku.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jany Greškovej, znalkyni v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá vypracovala posudok na obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný netrpel a ani netrpí duševnou chorobou a trestný čin nebol motivovaný duševnou chorobou. U obžalovaného nebolo preukázané užívanie žiadaných omamných alebo psychotropných látok. Na spáchaní skutku nemal vplyv alkohol ani iné látky, ale trestný čin je výsledkom jeho štruktúry osobnosti, teda psychopatie, teda psychopatia vysvetľuje jeho trestný čin, ale nemala vplyv na rozpoznávaciu ani ovládaciu schopnosť obvineného. Jeho schopnosť v čase spáchania skutku správne vnímať udalosti, tieto hodnotiť, ako aj schopnosť správne sa rozhodovať je modifikovaná emočnou nevyváženosťou a neschopnosťou racionálne zvládať emócie ako prejav emočne instabilnej poruchy osobnosti. U obžalované odporúčala zahájenie ochrannnej ambulantnej psychiatickej liečby, kde by pravidelným užívaním lieku sa dosiahla prevencia ťažkých emočných dekompenzácií a depresívnych stavov.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti:

Z lekárskej správy od MUDr. Ingridy Režňákovej, všeobecnej lekárky pre dospelých vyplynulo, že o obžalovanom sa zmienila len raz a to 18.12.2019, kedy uviedla že asi mesiac má bolesti okolo srdca pichľavé, tiež jej trpne ľavá horná končatina, a schudla asi 6 kg, nakoľko je v premastenom strese. Vtedy aj uviedla, že ju druh asi pred mesiacom napadol. Nemala žiadne známky fyzického ubližovania

Zo správy PSYCHCEN-PKN, s. r. o., súd zistil, že poškodená vyhľadala pomoc psychiatra na odporúčanie psychologičky G.. E. XX.XX.XXXX. Uvádzala že sa nevie sústrediť, spať, máva úzkosti, strach, pocit vnútorného napätia, ale má 5 ročného syna o ktorého sa musí starať. Ťažkosti dávala do súvislosti s partnerom, ktorý skončil vo väzbe pre prenasledovanie, týranie. Stav vyhodnotila ako úzkostne-depresívnu poruchu, stanovená diagnóza F41.2. Liečba anxiolitikami, antidepresívami a hypnotikami podľa potreby bola začatá 31.12.2019 ambulantnou formou. Naposledy bola na kontrolnom vyšetrení XX.XX.XXXX s uvedenými ťažkosťami, ktoré sa po liečbe čiastočne zlepšili. Uvádzala, že partner veľmi žiarlil, podozrieval ju, že niekoho má, keď musela ostať v práci dlhšie, cez obed ju čakal a čakal ju aj po práci. Dňa 3. novembra ju údajne vylákal z domu a zbil ju. Uvedené údaje môžu byť v súvisi s dlhodobým stresom. Pri vyšetrení neboli viditeľné známky fyzického ubližovania.

Zo správy Krízového centra SOS, Rimavská Sobota, súd zistil, že poškodená dňa XX.XX.XXXX požiadala o pomoc, a to o možnosť skryť sa v centre aj so synom pred partnerom, s ktorým ju prenasleduje, vyhráža jej, neustále ju kontaktuje, obťažuje ju v práci. Po prijatí mailu jej okamžite ponúkli možnosť nasťahovať sa do zariadenia avšak na mail už poškodená nereagovala. Zo správy Krízového centra Dúha Bratislava súd zistil, že poškodená oslovila dňa XX.XX.XXXX zariadenie s prosbou o pomoc, a to o možnosť skryť sa v centre aj so synom pred partnerom a o možnosť ako riešiť situáciu. Na mail zo zariadenia odpísali že v súčasnosti sú plne obsadený a taktiež jej poskytli poradenstvo. Nakoľko poškodená neuviedla na seba iný kontakt, preto ju inak nekontaktovali. Zo správy Občianskeho združenia Brána do života v Bratislave vyplýva že poškodená dňa XX.XX.XXXX zaslala totožný mail ako Krízovému centru Dúha Bratislava. Na mail zo zariadenia odpísali že ubytovanie je v zariadení možné najskôr od XX.XX.XXXX, navrhli jej termín osobnej konzultácie na XX.XX.XXXX a taktiež jej poskytli poradenstvo. Na mail už poškodená ďalej nereagovala.

Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a Neodkladného opatrenia Okresného súdu Revúca sp. zn. 7C/67/2019, zo dňa 19.12.2019, mal súd za preukázané, že súd uložil obžalovanému aby: I. nevstupoval do rodinného domu súp. č. XXX/XX postavenom na parc. č. XXXX ako aj na pozemok registra C-KN parc.č. XXXX výmere 654 m² zastavaná plocha a nádvorie, obe nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. A., II. nevstupoval na pracovisko, kde sa zdržiava žalobkyňa v čase od 08:00 hod do 15.30 hod, III. písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktoval žalobkyňu s výnimkou 5 sms správ denne ktorých predmetom bude výlučne informácia o synovi účastníkov konania, IV. úmyselne sa nepribližoval k žalobkyňi a nevyhľadával ju na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Z odôvodnenia predmetného neodkladného opatrenia vyplýva, že z podaného návrhu a listinných dôkazov vyplynula potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, pretože žalovaný sa voči žalobkyňi správa násilne a agresívne, napriek zákazu zo strany žalobkyne sa domáha kontaktu s ňou, sleduje ju a verbálne ju atakuje tak doma, na ulici ako aj na pracovisku. Zo žalobkyňou priložených dôkazov a z trestného oznámenia podaného kolegyňami žalobkyne dňa XX.XX.XXXX mal súd osvedčené aj tvrdenie žalobkyne o fyzickom napádaní žalobkyne žalovaným a tak je možné konštatovať, že žalovaný je dôvodne podozrivý z násilia voči žalobkyňi, čím je daná podmienka na uloženie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP.

Z listinných dôkazov týkajúcich sa incidentu zo dňa 03.11.2019 (záznam OOPZ Revúca o podaní oznámenia o priestupku zo dňa 03.11.2019, záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 02.12.2019 a lekárskeho správ) vyplýva, že poškodená sa mala dňa 03.11.2019 v čase okolo 18:30 hod. stretnúť pri strelnici smerom na obec Muránska Dlhá Lúka so svojím známym. Ako sa nachádzala v uvedenej lokalite, tak jej na aute otvoril dvere jej bývalý druh Ladislav Moravčík, ktorý jej začal vulgárne nadávať a následne ju fyzicky napadol, a to tým spôsobom že ju začal kopať do oblasti celého tela a dával jej aj facky. Dôvodnú obavu o svoj život a zdravie zo strany obžalovaného nemala. Z lekárskeho správ vyplýva, že poškodená utrpela povrchové poranenie hlavy, viaceré povrchové poranenia krku, povrchové poranenie ucha a pomliaždenie stehna s väčším hematómom, pri odchode z ambulancie vo dverách kolabovala.

Z odborného vyjadrenia MUDr. Resutíka vyplýva, že poranenia mohli vzniknúť tak, ako to uviedla poškodená - poranenia na stehne kopaním a poranenia hlavy opakovanou fackou. Z vyjadrenia zároveň vyplýva že sa jedná o ľahké poranenia, pričom dobu liečenia stanovil na 6 dní bez PN. Zároveň nebol poranený žiadny dôležitý orgán, nedošlo k oslabeniu zmyslového ústrojenstva a poranenia tváre následky nezanechajú.

Z rozhodnutia Okresného úradu Rimavská Sobota sp. zn. OU-RS-OVVS-2020/003436008 súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným z priestupku voči občiansku spolunažívaniu, za čo dňa 03.11.2019 v čase okolo 18:30 hod., v katastri mesta Revúca v lokalite pri strelnici družke G. U. vulgárne vynadal, že je kurva, štetka, išla sa jebať a fyzicky ju napadol tak, že počas toho ako sedela v aute ju jedenkrát kopol do ľavej nohy a niekoľkokrát ju udrel dlaňou ruky do oblasti hlavy a tváre, a snažil sa ju vytiahnuť von z auta, čím G. U. spôsobil pomliaždenie ľavej polovice tváre s povrcovým pomliaždením ucha, povrchové odreniny krku vľavo a pomliaždenie ľavého stehna s hematómom s dobou liečenia 6 dní, bez PN, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 Eur.

Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/24/2020, mal súd za preukázané, že rozsudkom samosudcu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/146/2019 zo dňa 13.01.2020, boli obžalovaní 1/ M. G. a 2/ A. G. uznaní za vinných a to obž. M. G. v bode 1) obžaloby za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2) rozsudku obž. M. G. a obž. A. G. zo zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Za toto bol odsúdený M. G. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Súčasne podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Taktiež podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu stanovil súd obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a rovnako tak podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému i povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Z fotografií z kamerového záznamu predložené obžalovaným je zrejmé, že poškodená sa pravidelne nachádzala u obžalovaného na dvore, kde spolu mali aj fyzický kontakt.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol dovedna 5-krát súdne trestaný, pričom v 4 prípadoch sa neho hľadá akoby odsúdený nebol. Posledné vykázané odsúdenie je za trestný čin ublíženie na zdraví a výtržníctva v konaní pred tunajším súdom sp. zn. 2T/146/2019, za čo mu bol uložený 3 ročný podmienenečný trest odňatia slobody s určenou skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má evidovaných dovedna 9 priestupkov pričom 7 priestupkov sa dopustil ako vodič motorového vozidla a dvoch priestupkov sa dopustil na úseku občianskeho spolunažívania keď dňa 03.11.2019 vulgárne vynadal G. U. a fyzicky ju napadol, a dňa 06.01.2019 vynadal G. Y. U., chytil ho za bundu a pritisol na posteľ.

Z podanej správy z ÚPSVaR Revúca vyplynulo, že poškodená je v štátno-zamestnaneckom pomere od XX.XX.XXXX.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaného zo skutkov opísaných v obžalobe usvedčuje okrem pôvodnej výpovede svedkyne poškodenej G. U., ktorú urobila pred vyšetrovateľom dňa 20.12.2019 aj výpoveď ostatných svedkov a listinné dôkazy. Dôkaznú situáciu o spáchaní skutkov umocňuje aj návrh poškodenej na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zákaz kontaktu a približovania sa obžalovaného k poškodenej, ktorému bolo vyhovené neodkladným opatrením Okresného súdu Revúca sp. zn. 7C/67/2019 zo dňa 19.12.2019. V danom prípade teda nemal súd pochybnosť o tom, že dochádzalo zo strany obžalovaného k poškodenej k sledovaniu, kontrole, vyhrážaniu, vyvolávaniu strachu a stresu. Zo správ krízových

centra je zrejme, že sa poškodená obávala o seba, a preto sa obrátila so žiadosťou o pomoc krízovej intervencie na viaceré centrá s možnosťou ubytovať sa v nich, aby sa tak mohla ukryť pred obvineným. Výpovede svedkov G. B. H., Y. I., G. C. D., G. G. Č., G. G. G., jednoznačne usvedčujú obžalovaného z psychického utrpenia, ktoré spôsoboval poškodenej, nakoľko ako jej kolegovia boli svedkami okrem iného obťažovania, pravidelných telefonátov, keď ju kontroloval, zisťoval čo robí v práci s kým je, ako aj svedkami toho, ako ju vyčkával pre ÚPSVaR-om Revúca cez obedňajšiu prestávku alebo po pracovnej dobe. Rovnako tak boli svedkami zhoršujúceho sa psychického zdravia poškodenej. Taktiež mal za súd za to, že jej obžalovaný spôsobuje utrpenie vyhrázaním a vyvolávaním strachu a stresu aj z rozhodnutia Okresného úradu Rimavská Sobota sp. zn. OU-RS-OVVS-2020/003436008, ktorým bol uznaný vinným z priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, čo zároveň predstavovalo vyvrcholenie konania obžalovaného, ktorého sa dopúšťal voči poškodenej.

Obžalovaný nepoprel určitú formu násillia voči poškodenej, čo súd v konečnom dôsledku vyhodnotil pri ukladaní trestu. Ako uviedol obžalovaný v záverečnej reči celá situácia ho mrzí a je možné, že dosť pochybil. Poškodenú udrel jedenkrát, za čo bol už postihnutý, čo ľutuje do dnešného dňa, pričom nikdy mu poškodená nepovedala, že sa ho bojí.

Zo znaleckého dokazovania a výpovede znalkyne v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Márii Martinove, PhD., mal súd zato, že u poškodenej sa neprejavila žiadna duševná porucha ani choroba. U poškodenej klinický stav svedčí na adaptačnú poruchu, pričom sa jedná o prechodnú poruchu, ktorá sa časom oslabuje a odznieva. Pod tlakom diania medzi ňou a obžalovaným sa potrebovala na tú situáciu adaptovať a v dôsledky toho vznikali stavy strachu a stresu. Z lekárskej správy od PSYCHCEN-PKN, s. r. o. bola poškodená liečená na úzkostne-depresívnu poruchu, ktorá je v príčinnej súvislosti s dlhodobým stresom, ktorý zažívala. Znaleckým posudkom bolo preukázané, že poškodenej bolo spôsobené psychické utrpenie. Zo znaleckého posudku vyplýva, že poškodená netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle a to psychózou, avšak klinický stav poškodenej svedčí pre diagnózu stav po prekonanej adaptačnej poruche na reaktívnom podklade (pre problém vo vzťahu s obž.) dg. F 43.2 podľa MKCH 10 revízie u akcentovanej osobnosti poškodenej. Z uvedeného je zrejme že konanie obžalovaného malo podstatný vplyv na zhoršenie kvality života poškodenej a jej psychické zdravie.

V zmysle vyššie uvedeného hodnotenia všetkých vykonaných dôkazov v ich vzájomnom súhrne súd konštatuje, že dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa voči poškodenej správal spôsobom opísaným v podanej obžalobe, ktorý poškodená vnímala ako stresové a úzkostné. Súd však pristúpil k úprave skutkovej vety tak, že uznal obžalovaného vinným iba za konanie trvajúce od obdobia U. XXXX do XX. N. XXXX. Súd mal v danom prípade za to, že obžalovaný síce začal so svojím obťažujúcim konaním od nástupu poškodenej do zamestnania t.j. od decembra XXXX, avšak zvýšenú intenzitu jeho konania, ktoré možno kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby možno považovať za preukázanú iba od obdobia november 2019, kedy bolo konanie obžalovaného voči poškodenej také závažné a intenzívne, že došlo k zhoršeniu prežívania poškodenej a následne aj vyhľadaniu odbornej pomoci psychiatra. Súd má zato, že až od tohto obdobia možno konanie obžalovaného považovať za konanie naplňujúce znaky zločinu týrania blízkej osoby a bolo natoľko vážne, že malo následky aj v správaní a prežívaní poškodenej, kedy to bolo na poškodenej viditeľné aj jej širším okolím. Súd mal za to, že až od obdobia november XXXX trpela poškodená stresom resp. strachom z obžalovaného. Do tejto doby nemal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že by konanie obžalovaného malo podstatný vplyv na psychické prežívanie poškodenej, a teda konania obžalovaného kvalifikované ako zločin týrania

Správanie sa a konanie obžalovaného v predmetnom období teda naplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd zo skutočnosti, že základná trestná sadzba trestu odňatia slobody za predmetný zločin je v zmysle § 208 ods. 1 Trestného zákona v rozpätí tri roky až osem rokov. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 146/2019 zo dňa 13. 01. 2020, právoplatným dňa 29. 01. 2020 právoplatne uznaný vinným a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s podmienčným odkladom a uložením skúšobnej doby v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom. Keďže sa skutku v tomto konaní dopustil obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený rozsudok v konaní 2T 146/2019, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu voči trestu uloženému v konaní 2T 146/2019. V danom prípade považoval

súd už uložený trest v konaní sp. zn. 2T/146/2019 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nepoprel, že jeho správanie voči poškodenej nebolo vhodné ako aj na skutočnosť, preukázanú podľa predložených fotografií z kamerových záznamov od obžalovaného, že poškodená a obžalovaný sú doteraz v stálom osobnom priateľskom kontakte. Počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu bude mať obžalovaný možnosť preukázať súdu, ako aj celej spoločnosti, že si možnosť odkladu výkonu trestu zaslúži a bude viesť riadny život zameraný hlavne na lepšie správanie sa voči poškodenej, na čo bude súd pravidelne dozerať v rámci probačného dohľadu.

Keďže spúšťačom problémového správania sa obžalovaného bola jeho neschopnosť ovládania afektívnych raptov, uložil súd po návrhu znalkyne obžalovanému ochranné ambulantné psychiatrické liečenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.